

Brottaren som tog fajten med sig själv

I år är det 40 år sedan Jörgen Olsson för första gången klev upp på en brottarmatta. Nu vill mästarbrottaren dela sina erfarenheter med andra.

Irina Bernebring Journiette

Jörgen Olsson hjälper nu unga brottare att hantera sina känslor. Till vänster Olsson under OS 1992 i Barcelona.

Vad är att lyckas? Frågan är Jörgen Olssons. Sedan han började brottas som sjuåring har karriären gått både upp och ner. Nu ger han sig på en ny utmaning – att föreläsa om sina år på mattan och utanför.

– När jag var idrottsman så var jag ganska innesluten. Jag var inte så talför som jag blev efter, berättar Jörgen när vi träffas på brottarklubben Grönalundsgatan 6.

Här klev han in för första gången som 15-åring och här knäckte han den så kallade koden och nådde framgång inom sin sport.

I bagaget har han meriter som VM-silver, EM-guld, fyra SM-guld och ett olympiskt spel. Men framgångarna kantades av motgångar och tiden på topp blev en tuff tid för en ung man som inte visste hur man förlorar.

– När jag förlorade blev jag så besviken att jag lämnade tävlingarna i protest, säger Jörgen och minns tillbaka.

– Mitt namn blev något negativt, det blev förknippat med brottaren som försvann. Jag blev brottningsens bad boy. Jag blev inte ihågkommen för mina prestationer utan som han som stack från OS.

Men brottningsens bad boy fick barn, växte upp och mognade. 2004 gick Jörgen sin sista match och axlar sedan dess tränarrollen istället.

– Jag var från början en stor egoist som idrottsman. Men sen blev jag tränare i en klubb och såg den glöd jag själv hade i ögonen hos de unga killarna. Det var som att få tillbaka känslan när jag själv tävlade. När de vann, vann jag.

Idag kan han som tränare se samma känslostorm hos sina unga brottare som han själv upplevt och hjälpa dem hantera den.

– När de förlorar vet jag exakt vad de känner, nu kan jag gå in och stötta direkt, säger han.

Redan nu har Jörgen använt sina egna upplevelser under alla år som coach och konsulent och under tiden han jobbade som fritidsledare och idrottslärare på Värner Rydén- och Sofielundsskolan. Men där hemma ligger buntar med papper och väntar på att snickras ihop till föreläsningar för fler.

– Så som det fungerar inom arbetslivet är ganska likt idrottslivet. Man pratar exempelvis om målbilder och visioner, säger Jörgen Olsson och berättar att han redan som barn funderade över hur och varför vissa blir vinnare.

– När jag var liten var jag inte intresserad av sportsresultat men av idrottare. Jag skrev brev till kända idrottsmän och undrade hur de tränade och tänkte och hur det kändes när de vann, säger Jörgen.

Vad tänker du om framtiden?

– Jag är snart 50 år och jag känner fortfarande att jag är på gång. Jag har fortfarande den känslan – ingenting är för sent, säger Jörgen Olsson och uppskattar äventyren han redan har fått uppleva.

– Jag är ödmjuk för många saker framförallt för att jag är så tacksam och glad för att jag fått leva min dröm och att jag får jobba med detta fortfarande.